

ДВА РОКИ ПІСЛЯ МАЙДАНУ:
ЗЛОЧИН
І ВІДСУТНІСТЬ ПОКАРАННЯ

стр 4

АНДРЕЙ СЕНЧЕНКО:
«ГОД-ПОЛТОРА —
И МЫ СМОЖЕМ ВЕРНУТЬ КРЫМ»

стр 5

ВАЛЮТНОЕ ДЕЖАВЮ:
ОЧЕРЕДНАЯ ДЕВАЛЬВАЦИЯ
НА СОВЕСТИ НБУ И ПРАВИТЕЛЬСТВА

стр 6

УНІАН

Вистава під назвою «Голосування за резолюцію про недовіру уряду» була ретельно зрежисована президентом і прем'єром. Врятувавши Яценюка і його Кабмін від ганебної відставки, постановники шоу домоглися розвалу коаліції і поглиблення політичної кризи.

Як наголосила лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко, президент і прем'єр мали план: показати, що президент зважає на запити суспільства, яке не навидить цей уряд і хоче його відставки. Саме для цього й була розіграна вистава з голосуванням за недовіру Кабміну Яценюка, коли спочатку депутати визнали роботу уряду незадовільною, а потім залишили його працювати надалі.

«Метою цього цирку і цього шоу було скористатися положенням Конституції, згідно з яким якщо прем'єр-міністра не відставили, то він отримує ін-

дульгенцію ще на півроку. Тобто план був не звільнити уряд Яценюка, а залишити!» — уточнила Тимошенко, додавши, що відбулася «нахабна гра на очах усієї країни».

Брати участь у цьому фарсі категорично відмовилися фракції «Батьківщина» і «Самопоміч». А оскільки торік у вересні зі складу «Європейської України» вийшла Радикальна партія, то минулого тижня, 19 лютого, коаліція фактично вмерла. Це визнав і лідер фракції «Блок Петра Порошенка» Юрій Луценко, який, однак, заявив, що БПП не

відкликатиме підписи під Коаліційною угодою.

БРАТИ УЧАСТЬ У ЦЬОМУ ШОУ КАТЕГОРИЧНО ВІДМОВИЛИСЯ ФРАКЦІЇ «БАТЬКІВЩИНА» І «САМОПОМІЧ»

«Коаліція розвалена бездіяльністю по ключових напрямках, в яких суспільство потребує змін, саме урядом Яценюка», — наголосив він.

Але винуватці розколу продовжують гру. Так, Яценюк анонсує політич-

ні консультації з БПП та Радикальною партією щодо коаліції, а «народно-

фронтівки», посиляючись на дані регламентного комітету, твердять, наче мантру, що «Європейська Україна» налічує 226 депутатів, бо «радикали» свого часу якось не так полишили парламентську більшість. Хоча сам Ляшко неодноразово демонстрував докази виходу його фракції зі складу коаліції. А спікер ВР Володимир Гройсман взагалі воліє про це мовчати.

(Закінчення на стор. 2)

ЮРІЙ ЛУЦЕНКО: КОАЛІЦІЯ РОЗВАЛЕНА БЕЗДІЯЛЬНІСТЮ ПО КЛЮЧОВИХ НАПРЯМАХ САМЕ УРЯДОМ ЯЦЕНЮКА

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

4 820097 141002 7

ЗМОВА під куполом

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

«Нова коаліція може бути створена тільки тоді, коли вона справді буде новою. Якщо й надалі існуватиме політична змова, закулісні домовленості, коли голоси шукатимуть серед олігархів і «регіоналів», то з цієї коаліції нічого не вийде. Хоча ми не виключаємо консультацій», — підкреслив у коментарі «ВВ» заступник голови фракції «Батьківщина» Сергій Соболев.

Політик наголосив, що нині вже можна спостерігати «кулуарщину», коли політичні консультації мають на меті за всяку ціну зтягнути фракцію Радикальної партії і в такий спосіб зберегти той баланс інтересів, який склався між урядом і олігархами.

Сергій Соболев пояснив, що, згідно з Конституцією, розпад коаліції не передбачає якоїсь конкретної форми заяви.

«Є заяви трьох фракцій. За Конституцією, коаліція не може існувати, якщо в неї є лише 217 голосів. Такою є кількість депутатів від БПП та «Народного фронту» загалом. Зараз будуть спроби будь-що триматися за владу, проводити ту саму безвідповідальну економічну політику, приховувати корупційні схеми. Але відлік часу триває: кожен день наближує нас або до формування справді проєвропейської коаліції, або до дострокових виборів», — підкреслив заступник голови фракції.

З огляду на те, що Рада збереться до сесійної зали лише в середині березня, можна впевнено сказати, що перемовини ведуться не на користь України. Саме тому фракція «Батьківщина» вимагає від президента та голови парламенту скликати позачергове засідання Ради.

«Для цього потрібна воля президента, більше нічого. І я прошу президента і голову парламенту це зробити, бо так поводитися, як вони сьогодні, — це, по суті, здавати Україну», — наголосила Тимошенко.

За словами лідера «Батьківщини», у керівництва країни залишилося трохи більше ніж 20 днів, щоб визначитися: «Або ми йдемо на дострокові вибори і обіцяємо людям більше не привести до парламенту жодної кланової сили чи кланового депутата. Або президент бере на себе відповідальність за те, що зберігає кланову систему управління державою, знову захищає цей уряд, власні бізнес-інтереси і бізнес-інтереси своїх бізнес-партнерів. Але тоді ми можемо втратити нашу державність!»

Аріна МАРТОВА

Робота Ради в сесійній залі розпочнеться лише 15 березня. До того часу залишатиметься інтрига, чи вдасться приборкати політичну кризу, яка, здається, вже сягнула піку. Про причини виходу з коаліції, перспективи політичних консультацій та дострокових виборів розповів «ВВ» народний депутат від фракції «Батьківщина» Сергій Власенко.

» **Сергію Володимировичу, назвіть причини виходу фракції «Батьківщина» з коаліції.**

— На жаль, від самого початку свого існування коаліція була дещо ілюзорною. Попри принципи, задекларовані в Коаліційній угоді, керівники двох великих фракцій — президент і прем'єр-міністр — вирішили, що вони можуть використовувати коаліцію і робити все, чого забажають, ні з ким не радячись і не проводячи нормального переговорного процесу. Вони вносили непогоджені законопроекти, які не відповідають коаліційній угоді, і робили спроби продавлювати їх через сесійну залу Верховної Ради. Якщо ці закони були на шкоду Україні, й відтак якісь із фракцій коаліції не давали за них своїх голосів, тоді їх протягували за допомогою «Опозиційного блоку» та інших уламків Партії регіонів.

Це відбувалося неодноразово, наприклад, під час голосування за зміни до Конституції у частині децентралізації та судової реформи. Але тоді ми мали хоч якісь мінімальні важелі впливу, щоб переконувати коаліцію вносити до законопроектів певні пункти. Ганебне голосування, коли не знайшлося 226 голосів за відставку уряду, якого очікувала вся країна, стало останньою краплею. Оскільки в цьому голосуванні, як у фотоспалаху, проявилася реальна «коаліція», ми вирішили, що не прикриватимемо своєю присутністю це вдавнене об'єднання. І ми вітаємо рішення фракції «Самопоміч» приєднатися до нашого рішення.

ЯКЩО ПАРЛАМЕНТ СПРОМОЖНИЙ ЗМІНИТИ ГАНЕБНУ ПОЛІТИКУ, ЯКУ ПРОВОДИТЬ ЧИННА ВЛАДА — ПОТРІБНО ПРАЦЮВАТИ ДАЛІ, ЯКЩО НІ — ТО ТРЕБА ЙТИ НА ВИБОРИ І НЕ БОЯТИСЯ ЦЬОГО

» **Перший віце-спікер Андрій Парубій заявив, що коаліція «Європейська Україна» де-юре продовжує існувати, незважаючи на вихід «Батьківщини» та «Самопоміч».**

— Про збереження коаліційної більшості говорять лише представники «Народного фронту». Для всіх інших цілком очевидно, що її немає і що насправді потрібно змінювати безглузду, недолугу, некоректну та антиукраїнську політику, яку проводив уряд.

Відповідно до Конституції України, важливо, щоб у серцевині коаліції були фракції, які разом налічують 226 голосів. А скільки вони добирають позафракційних або заманять «тушок», нікого не обходить, бо ті є лише доважками до фракцій. Наразі у «Європейській Україні» залишилося дві фракції — «Народний фронт» і БПП, які мають 217 голосів. Тому вони зобов'язані оголосити про розпад коаліції.

Хлопчики з «Народного фронту», на мою думку, загралися долею України. Вони довели економіку країни до повного колапсу, українців — до цілковитого зубожіння, прикриваючись оповідками про начебто існування коаліції, пропозиціями щодо об'єднання і твердженнями, що всі рівною мірою несуть відповідальність. Хоча це не так: за все відповідальні вони. Тому заява, що коаліція продовжує існувати, залишається лише заявою. У цьому проявляється стиль «НФ»: говорити, що біле — це чорне, що корупція — це нормально, Арсеній Яценюк — найкращий прем'єр в історії України, а та політика, яку проводив уряд, — найуспішніша за нинішніх умов.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

Сергій
ВЛАСЕНКО:
«Об'єднуватися потрібно саме навколо ціннісних принципів, а не навколо лідера чи прем'єра»

» **Але ж уряд коаліційний?**

— Згідно з Конституцією, від 2006 року Кабінет міністрів формується коаліцією. Проте всіх міністрів рекомендує особисто прем'єр-міністр. І не треба посилається на фракції! Прем'єр міг набрати собі команду хоч з вулиці. Але саме він представляє Верховній Раді цих людей і вносить проєкт постанови про призначення тієї чи іншої особи на посаду голови відомства. До речі, в усіх країнах світу політичну відпові-

економічних процесів. Об'єднання навколо цінностей дозволить знайти спільну мову і ефективно працювати.

» **Але ж все одно потрібно знайти 226 голосів...**

— Звісно. Саме тому потрібні політичні консультації. Якщо вони не будуть проведені і впродовж 30 днів не вдасться створити коаліцію, то варто визнати наявність парламентської кризи і нездатність Ради створити нову більшість. А навіть якщо парламент спроможеться сформувати коаліцію, то сумнівно, чи зможе він презентувати уряд. Відтак є нормальний демократичний механізм, до якого вдаються в усіх країнах, — вибори. Це єдиний шлях, коли всередині парламенту існують настільки різні світогляди. І не треба говорити, що це чвари демократів.

» **Які, на ваш погляд, шанси формування нової коаліції та нового складу Кабміну?**

— Якщо 247 депутатів визнають роботу уряду незадовільною, а прем'єр своєю чергою переконує, що Кабмін на єдино правильному шляху, то, на моє переконання, ані прем'єр, ані його фракція ніколи іншої політики не сповідуватимуть. Я не знаю, хто навколо них може об'єднатися, навіть якщо вони задекларують інші ідеї, які згодом виявляться тими самими.

Із фракцією «Блок Петра Порошенка» ситуація складніша — там існують різні групи впливу і різні сили. Всередині фракції БПП є люди, які ідеологічно підтримують ті засадничі речі, що їх сповідуємо ми. Якщо ця позиція візьме більшість, тоді можна говорити про якийсь діалог та перемовини. Абсолютно очевидно, що світоглядні точки зору «Самопоміч» та «Батьківщини» співпадають. Принаймні, якщо і є розбіжності, то тактичного, а не стратегічного характеру, і ми завжди зможемо знайти спільну мову щодо того чи іншого питання.

Щодо позиції «радикалів» зорієнтуватися дуже важко, бо вони спочатку кричать «скотиняки» про бюджет, а потім за нього голосують. Тут є нюанси. Але треба сідати і говорити про єдине: мета діяльності нинішнього парламенту — змінити ганебну політику, яку проводить чинна влада. Якщо парламент спроможний це зробити — потрібно працювати далі, якщо ні — то треба йти на вибори і не боятися цього.

Альона ПОТАЄВА

«Батьківщина» вийшла з коаліції; щоб зупинити кланово-політичну змову та повернути Україні шанс на зміни

У середу, 17 лютого 2016 року, фракція «Батьківщина» на своєму засіданні одностайно ухвалила рішення про вихід із коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України восьмого скликання.

Беручи участь у формуванні цієї коаліції півтора роки тому разом із чотирма іншими фракціями новообраного парламенту, ми чітко розуміли, що це — шанс побудувати демократичну європейську Україну, який не можна змарнувати. Люди зробили революцію і стали вищими за політиків. Нам треба було дорости до їхнього рівня, виправдати їхні надії та втілити в життя всі ті реформи, заради яких консолідувалося українське суспільство.

Саме такі цілі ми ставили перед собою і заклали в положення Коаліційної угоди: реформи, а не консервація кланової системи; прозорість, а не корупція; потреби людини, розвиток економіки та соціальна справедливість, а не тотальний хаос.

З часом стало абсолютно зрозуміло, що уряд на чолі з Арсенієм Яценюком працює не на Україну та українців, а на клани та олігархів. За фасадом красивих слів і обіцянок уряду насправді ховаються корупція, змова з кланами, зокрема тими, що представляють російський інтерес, і прірва економічної кризи. Саме це створює загрозу нестабільності в Україні, унеможлиблює реальну боротьбу проти окупантів та руйнує антипутінську коаліцію у світі, оскільки світ не хоче мати справ із корумпованим урядом.

Це дуже негарно: говорити, як Михайло Грушевський, а діяти, як Янукович. Напевно, тому 70% українців підтримують відставку уряду Арсенія Яценюка.

Цинічна вистава з голосуванням за недовіру уряду наочно продемонструвала, що проєвропейська коаліція у цьому парламенті є фікцією, фасадом, а реально керує країною тіньова, кулуарна, кланово-олігархічна коаліція.

Події у Верховній Раді поставили суспільство, парламент і президента перед фактом корупційно-кримінальної диктатури прем'єр-міністра та загрози неконтрольованих вуличних бунтів.

Ми переконані, що збереження такої «стабільності» лише поглибило б політичну й економічну кризу, не призвело би ані до реформ, ані до закінчення війни, ані до гідного життя.

За таких обставин фракція партії «Батьківщина» у Верховній Раді здійснила єдино можливий логічний та адекватний крок — вийшла зі складу коаліції, яка де-факто припинила існування після провалу голосування за недовіру уряду, яка є глибоко корумпованою, яка не має наміру захищати Україну від зовнішньої агресії і проводити справжні реформи.

Наша мета — докорінна зміна, перезавантаження політичної сис-

теми в Україні шляхом або формування нової коаліції та нового уряду, або, якщо це не вдасться, дострокових виборів до Верховної Ради України.

Ми закликаємо всіх народних депутатів України, які не згодні з тим, що відбувається у стінах парламенту та уряду, які не втратили честь, совість і відчують відповідальність перед країною, теж подати заяви на ім'я голови парламенту про вихід зі складу коаліції. Відповідно до законодавства та роз'яснення Конституційного суду, членство в коаліції є індивідуальним.

Ми також звертаємося до позапарламентських політичних сил і громадських рухів із закликом про об'єднання заради реформ і захисту України.

Якщо ми вчасно не усунемо від влади учасників кланово-політичного консенсусу, то країну буде кинуте у вир силового протистояння. Нам треба продемонструвати, що альтернатива є, і вихід України з глибокої кризи цілком реальний.

Ми закликаємо всіх активних членів суспільства зберігати витримку, спокій і гідність, не допускаючи розгортання вуличного безладу та сутичок.

Переконані, у суспільстві є численні здорові сили, які здатні мирно перезавантажити країну. Ми спільно беремося до цієї роботи.

**Фракція політичної партії
«Всеукраїнське об'єднання
«Батьківщина» у Верховній Раді
України восьмого скликання**

Юлія Тимошенко: «Я вірю, що ми здатні мирно перезавантажити політичне життя»

Після виходу фракцій «Батьківщина» та «Самопоміч» старої коаліції вже не існує. І тим народним депутатам, які не хочуть допустити ліквідації України як незалежної держави, слід також вийти з уламків цього недієздатного олігархічно-кланового утворення, щоб розірвати всі корупційні зв'язки, побудувати принципово іншу стратегію розвитку країни. Саме тому слід розпочати переговори щодо створення нової коаліції та нового, некорумпованого, неолігархічного уряду.

Із таким закликом до народних обранців звернулася лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко.

«У ці дні, коли ми відзначаємо як величну подію — перемогу Революції Гідності, так і скорботну подію — втрату життів героїв Майдану, стала очевидною олігархічна змова в парламенті. Стало очевидним, що задекларованої демократичної коаліції не існує, а існує змова залишків Партії регіонів, «Народного фронту» й інших депутатів, які об'єдналися і корумпують країну. Саме тому фракція «Батьківщина» вийшла з коаліції, яка вже не представляє інтереси людей. І те саме зробила фракція «Самопоміч», — наголосила Тимошенко.

За словами політика, стара коаліція має бути анульована, адже кланово-олігархічна змова «привела до того, що Україну де-факто знищують, знищують життя кожної людини».

«У людей відібрали все. І причина цього — не війна. Причина полягає у тому, що Україну хочуть ліквідувати як суверенну незалежну державу. Я публічно звертаюся до всіх народних депутатів, які не втратили честь, які служать країні, які хочуть, щоби всі жертви, принесені нашим народом у боротьбі за європейську Україну, не були марними: ви мусите написати заяву про вихід з цієї кланової коаліції! І тоді ми зможемо перезавантажити уряд і змінити державну політику», — наголосила лідер фракції «Батьківщина».

Наразі свої заяви про вихід із коаліції написали п'ять народних обранців: депутати від БПП Сергій Каплін та Олександр Сугоняко, а також три парламентарі з міжфракційного об'єднання «Народний контроль» — Дмитро Добродо-

мов, Олег Мусій та Богдан Матківський.

Юлія Тимошенко заявила, що насправді нині треба розпочати переговори про формування нової коаліції і некорумпованого, неолігархічного уряду.

Вона звернула увагу на те, що вже триває відлік 30 днів, відведених Конституцією для створення коаліції.

«Я всім бажаю успіхів у цій роботі! Це шанс розірвати всі корупційні зв'язки, оновити життя України, побудувати принципово нову стратегію розвитку держави. Адже досі ця стратегія була реальною корупційною змовою, яку вже згадують на всіх міжнародних рівнях і яка, на жаль, стала сутністю життя країни», — зазначила Тимошенко.

Лідер «Батьківщини» впевнена, що є шанс виправдати надії, покладені громадянами на народних депутатів і загалом на парламент як орган державної влади.

«Я вірю в Україну і вірю, що ми здатні мирно перезавантажити політичне життя», — підсумувала Юлія Тимошенко.

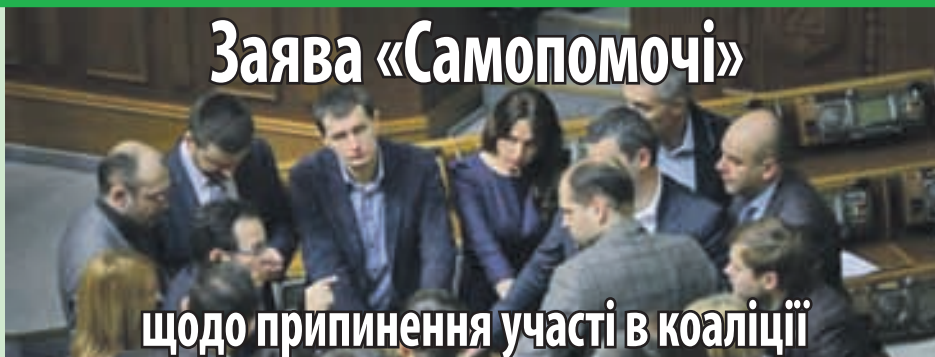

Рішення провладу політичної партії
«Об'єднання «Самопоміч»

Київ, 18 лютого 2016 року

16 лютого 2016 року український народ став свідком відвертої змови між вищим керівництвом держави та олігархами і підконтрольними їм силами в парламенті. Відбулася спроба остаточного цементування влади клептократії та олігархії в Україні. Став очевидним владний союз, до якого увійшли частина фракції «Блок Петра Порошенка», «Народний фронт» та уламки Партії регіонів, підконтрольні низці олігархів. Такі дії делегітимізували уряд України, є замахом на державний устрій країни та остаточно розвалили парламентську коаліцію «Європейська Україна».

Особливо цинічним є те, що такий союз оформився напередодні річниці розстрілу патріотів на Майдані та трагічних подій під Дебальцевим.

Заява «Самопоміч» щодо припинення участі в коаліції

Враховуючи це, провід партії «Об'єднання «Самопоміч» ухвалив:

— визнати неможливим подальше перебування «Об'єднання «Самопоміч» в союзі з політичними силами, які стали учасниками олігархічного перевороту в парламенті, та припинити участь у парламентській коаліції;

— ініціювати створення платформи для об'єднання експертних і громадських середовищ на національному та регіональному рівнях з метою узгодження спільних позицій щодо Конституції України, економічного розвитку і зростання добробуту людей, реформ у ключових галузях та розробки плану дій для досягнення цих цілей;

— фракції «Об'єднання «Самопоміч» ініціювати зміни до Закону України «Про вибори» з метою проведення наступних парламентських виборів на основі відкритих виборчих списків.

Декларуємо готовність підтримувати ті законопроекти нової коаліції та президента України, які будуть сприяти обороноздатності країни, європейській інтеграції та зростанню добробуту людей.

Звертаємося до тих депутатів — членів фракцій «Блок Петра Порошенка» та «Народний фронт», які вважають для себе неприйнятною участь в організації цементування влади клептократії та олігархії, вийти зі своїх фракцій, чітко задекларувати свою позицію та спільно координувати дії для захисту парламентаризму в Україні.

Будь собою!

Слава Україні!

Найдраматичніші сторінки Революції Гідності були написані 18–21 лютого на Майдані Незалежності, вул. Інститутській та Грушевського, у Маріїнському парку. У ці дні, за офіційними даними, в протистояннях загинуло 71 активіст Майдану. Загалом під час революційних подій зими 2013–2014 років поклали життя 104 Герої Небесної сотні. І за два роки, що минули, ми так і не дочекалися покарання тих, хто винен у смертях борців за майбутнє України.

ПОДВИГ НАРОДУ

Найтрагічніші події почали розгортатися вранці 18 лютого, під час багатотисячної «Мирної ходи» активістів до Верховної Ради. Тоді депутати мали розглянути питання щодо змін до Конституції для обмеження повноважень президента, яке, однак, не було внесене до порядку денного.

У Кріпосному провулку, на вулиці Інститутській та в Маріїнському парку активістів намагалися відтіснити беркутівці та внутрішні війська. На озброєнні у них були помпові рушниці з мисливськими набоями, автомати Калашникова, світлошумові й газові гранати із шкідливими речовинами, які не використовуються у жодній країні світу. Відомо, що ці спецзасоби надійшли з РФ, а їх закупівлею начебто займався Кабмін.

Активісти протистояли їм з коктейлями Молотова та бруківкою.

В СБУ, МВС та АП планували, що ці сутички стануть початком кінця Майдану: у планах було застосувати проти мітингувальників насильство, спричинити вбивства і спровокувати такі самі дії стосовно силовиків. Це мало стати підставою для оголошення антитерористичної операції та силового розгону протестувальників. Внаслідок «Мирної ходи» загинули 10 осіб, понад 500 отримали поранення.

Далі — знесення барикад по вул. Інститутській та Грушевського, оточення беркутівцями Жовтневого палацу і Українського дому. У Києві зачиняють усі три гілки метрополітену, та попри це люди добираються до Майдану.

Ніч з 18 на 19 лютого була страшною — «Ніч Апокаліпсису», як її пізніше назвали. Під виглядом антитерористичної операції «Беркут» за допомогою БТР штурмує барикади, проти активістів застосовують вогнепальну зброю та спецзасоби. О першій ночі — підпал з даху та першого поверху спецпідрозділом СБУ «Альфа» Будинку профспілок. Столичні лікарні вже не можуть впоратися з потоком поранених...

Із західних та центральних регіонів України на допомогу поспішають сотні людей. Цієї ночі палали управління міліції, СБУ, прокуратури у Львові й Тернополі, Хмельницькому та Луцьку, Іва-

но-Франківську і Рівному. Уся країна була серцем на вогняному Майдані.

У планах оборонців режиму Януковича було відтіснити протестувальників вгору до Михайлівського собору, де мали підключитися озброєні «тітушки», які тієї ночі вчинили низку злодіянь на розі Володимирської і Великої Житомирської. Однак кілька тисяч героїв зуміли втримати Майдан від зачистки. І це був справжній подвиг. За даними ГПУ, внаслідок цих подій загинуло 16 активістів, 200 були поранені.

Час «Ч» настає о 08.30 20 лютого, коли Майдан перейшов у наступ. Досі залишається загадкою, чому беркутівці та ВВшники, маючи перевагу на своєму боці, тоді здригнулися і кинулися тікати, відстрілюючись із «калашів». «Згідно з їхніми показами, в них почали стріляти», — нагадує голова управління спецрозслідувань ГПУ Сергій Горбатюк.

Однак відомо, що перестрілка траплялася й раніше. Загалом за попередні два дні загинуло 9 силовиків. Хоча дійсно, вранці 20 лютого обірвалося життя чотирьох людей у формі, і один із них загинув саме близько 8-ї ранку.

Серед майданівців ходять різні розповіді щодо цього переломного моменту. Зокрема, про чоловіка, який підійшов до барикади, дістав рушницю і почав її заряджати. Начебто він сказав: «Учора тут вбили мого сина», — і пішов стріляти по силовиках. За ним рвонули всі активісти...

Є ще одна версія. Того ранку шини закинули на позицію супротивника і намагалися підпалити їх «коктейлями», однак вони не хотіли горіти. І тут без каски й щита через барикаду перестрибує активіст Саша із Херсона і намагається їх скласти. В нього цілилися силовик зі зброєю, однак в того хтось стріляє. Тоді ще четверо активістів кидаються до Саші, щоб прикрити його щитами. І тоді починається стихійна атака з боку майданівців, після якої побігли і ВВшники, і беркутівці.

У будь-якому разі далі почалися страшні події, підготовлені тодішніми очільниками країни і МВС заздалегідь. В автобусі на Інститутській перебувало 25 бійців спецроты «Беркуту», які

чекали на вказівку про застосування зброї. Того ранку вони її отримали, і спочатку під Жовтневим палацом, а потім вище по Інститутській розстрілювали та добивали кийками активістів, яких не могли врятувати дерев'яні щити та пластикові каски.

Ще однією вбивчою силою були «тітушки», які зі складів МВС отримали 480 (!) автоматів та 90 тисяч (!) набоїв. Складно навіть уявити, що було в головах тих осіб, які дали на це дозвіл.

Відомо, що на дахах будівель розташувалися снайпери спецпідрозділу СБУ «Альфа», УБОЗу та Держохорони. Водночас, як повідомив Сергій Горбатюк, їх причетність до вбивств не встановлена: «У тілах убитих і поранених не виявлено куль, що відповідали б зброї, якою володіли спецназівці». Тож слідство не виключає версії, що тоді на Інститутській діяла так звана «третя сторона».

«По трьох убитих учасниках Майдану стріляли не з боку протестувальників і не з боку правоохоронців», — констатує Горбатюк.

Того дня віддали своє життя 49 громадян, продемонструвавши неймовірну мужність та змінивши хід нашої історії. Вони назавжди залишаться в наших серцях...

ЗНЕБАГА ВЛАДИ

Минула друга річниця Революції Гідності, однак винних у масових убивствах людей не покарано. Як могло статися, що люди, котрі вчинили масові вбивства у центрі європейської столиці, досі на волі? Адже, мабуть, жоден злочин у світі не був задокументований так детально. Існують сотні фото- та відеоматеріалів, як «беркутівці» прицільно стріляють в людей, є навіть записи інтерв'ю з ними! Чим це можна пояснити — саботуванням слідства та опором старої системи чи безвідповідальним ставленням з боку держави?

«На регіональному рівні немає ні розуміння, ні бажання розслідувати ці злочини», — каже адвокат у справах Небесної сотні Павло Дикань. — Бо люди не помінялися: вони як виконували свої функції при Януковичі на користь влади, так і зараз не займаються відновленням справедливості, а лише переживають, щоб їх не вигнали, і демонструють свою відданість».

За інформацією ГПУ, загалом підозру у вчиненні злочинів щодо подій на Майдані оголошено 270 особам, серед них — 43 високопосадовцям, 125 силовикам, 11 суддям, 9 прокурорам, 6 представникам місцевої влади. У цьому списку є і колишній президент України Віктор Янукович, экс-міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко, а також очільники кількох підрозділів

силових відомств, зокрема, керівник спецроты «Беркуту» Дмитро Садовник і 22 його підлеглих.

У Святошинському суді Києва зараз розглядаються кримінальні справи стосовно п'яти экс-беркутівців по звинуваченню у вбивстві активістів. Так, провадження щодо Олександра Маринченка, Сергія Тамтури, Олега Янишевського, обвинувачуваних у розстрілі 48 активістів Євромайдану, об'єднані зі справою щодо Сергія Зінченка і Павла Аброськіна, яким інкримінують вбивство 39 мітингувальників. Завдяки об'єднанню справ не потрібно буде доводити той факт, що конкретний підсудний беркутівець завдав смертельного поранення конкретному загиблому герою на Майдані. Силовиків, які брали участь у вбивствах громадян України, можна буде засудити як терористичну групу.

«Нарешті прокуратура розплющила очі і почала правильно кваліфікувати дії», — каже «ВВ» адвокат родин Небесної сотні Віталій Титич. — У них немає виходу: потрібно або брати все на себе і приховувати замовників, за що отримати «довічне», або намагатися довести в суді, що вони виконували злочинний наказ, змісту якого до кінця не розуміли, і отримати по 8 років, якщо буде доведено факт вбивства. З новими доказами через 1–2 місяці виконавці «потечуть» і почнуть свідчити проти організаторів вищого рівня».

Варто відзначити, що один із підсудних — підполковник, заступник командира київського «Беркуту» Олег Янишевський був заарештований лише в липні 2015 року. До того часу він спокійно продовжував працювати в МВС. А його безпосередній командир Сергій Кусюк втік, як і керівник спецроты «Беркуту» Дмитро Садовник та 18 экс-беркутівців.

«Ім дозволив втекти з країни суд у співпраці з міліцією», — каже «ВВ» адвокат родин Небесної сотні Євгенія Закревська. — Суддя з порушенням закону змінила тому ж Садовнику заповідний захід на домашній арешт у ситуації, коли цього не можна було робити. У цьому також є провина тодішнього очільника ГПУ Віталія Яреми, заступника генпрокурора Олега Заліско».

Очевидно, що у правоохоронній системі продовжують працювати не лише рядові співробітники, які скоювали злочини на Майдані, а й вищі посадовці.

«Ті самі керівники київського «Беркуту», яких притягнуто до відповідальності у справі щодо побиття студентів, нині залишаються у штаті профільного міністерства», — стверджує «ВВ» адвокат родин Небесної сотні Павло Дикань. — 99% злочинців продовжують перебувати в країні

— це ті, хто стріляв із помпових рушниць у людей, хто дозволив «тітушкам» нападати на мітингувальників і вбивати їх у Маріїнському парку. Лише офіційно до придушення протестних акцій було залучено 15 тис. правоохоронців, лічені з них дали свідчення, і жоден не сказав, що, мовляв, мій сусід бив людину. Але неповідомлення про злочин — також злочин. Це ознака того, що всі вони мають бути звільнені».

Лише через два роки розслідувань було виявлено зброю, якою скоєно вбивства на Майдані. Йдеться про фрагменти 23 пошкоджених одиниць автоматів та кулеметів Калашникова, ствол дванадцятого калібру мисливської гладкоствольної зброї зі спиленими ідентифікаційними номерами.

У ГПУ повідомили, що встановили особу вбивці журналіста В'ячеслава Веремія. Однак вбивця також втік.

«Справа Веремія тривалий час розслідувалася МВС, і тільки зараз її забирає ГПУ. Це треба було зробити давно, та бракувало ресурсів», — зазначає Євгенія Закревська.

І хоча результати розслідування аж ніяк не обнадійливі, адвокати у справах Небесної сотні стверджують, що крига скресла після того, як на вигоду родин загиблих наприкінці 2014 року слідство передало управлінням спецрозслідувань ГПУ (до того цими справами займалися розрізнені відомства). Однак надалі процес може бути взагалі паралізований. Річ у тім, що з 1 березня набуває чинності закон про Державне бюро розслідувань, якому й має бути передане розслідування, а перехідного періоду для цього не передбачено.

«Ми можемо взагалі втратити на працювання. Це виглядає як конкретне перешкоджання розслідуванню або службова недбалість осіб, які за це мають відповідати», — зазначає Віталій Титич.

Чим більше спливає часу, тим менше шансів на встановлення істини. Адже досі навіть не проведене розслідування у справах по упізнанню правоохоронців, що брали участь у тих подіях. Тож невдовзі це просто неможливо буде зробити.

Але наш обов'язок перед Небесною сотнею — не втрачати надії і піднімати питання покарання винних постійно, а не лише до річниці початку і роковин розстрілу Майдану. Окрім того, наш щоденний обов'язок — пам'ятати, за які цінності загинули Герої. Усвідомлювати, що дії кожного з нас є внеском у побудову сильної, правової держави, де повторення подій, котрі пережила наша країна два роки тому, буде неможливим.

Валентина РИНГЕЛЬ

Володимир ГОНТАР / УНІАН

После трагических событий на Майдане Россия, воспользовавшись моментом, при помощи зеленых человечков аннексировала украинский Крым. Дерзко, нагло и быстро. В интервью «ВВ» народный депутат пятого, шестого и седьмого созывов, глава общественной организации «Сила права» Андрей Сенченко, который в 2014 году был и. о. заместителя главы АП, рассказал о том, как можно было помешать агрессору и когда Крым вернется в Украину.

Андрей СЕНЧЕНКО:

«Год-полтора — и мы сможем вернуть Крым»

» Два года назад РФ аннексировала Крым. Были ли тогда реальные возможности хоть как-то противодействовать этому?

— Тогда был очень сложный период. 22 февраля 2014 года Александра Турчинова избрали спикером, он также стал и. о. президента. А правительство было сформировано только 27 февраля. В этом промежутке времени был некий вакуум власти. Силловые министры сбежали, сотрудники МВД и СБУ были деморализованы, потому как всех их протаскивали через Майдан, вымазали в грязи и крови. Существовала серьезная опасность, что в ответ на наши шаги Путин пойдет на захват Киева. Кроме того, было массированное международное давление, мол, только не стреляйте, а мы разберемся и все уладим. Как видите, такие обещания не стоят ничего.

Но, несмотря на все это, мы могли действовать. Что нужно было сделать? Первым делом мгновенно сменить власть в АРК. Тогдашний премьер Могилев готов был беспрепятственно написать заявление. Согласно Конституции Крыма, президент Украины должен был сделать представление по назначению нового руководителя крымского правительства. И тут забуксовала наша демократическая команда.

Турчинов сказал, что хочет провести консультации с руководителями фракций, которые собирались создавать демократическое большинство в парламенте. «Батьківщина» и «Свобода» были за. Но когда дошла очередь до Кличко, то тут дело застопорилось. Он заявил, что не согласен с идеей менять руководителей в АРК, пока, как он выразился, не будет «расписана шахматка» по всей стране вплоть до районных администраций. Это шокировало всех. Мы говорили, мол, Виталий, ты понимаешь, что мы можем потерять Крым? Уговоры длились дня три. А потом Турчинов сказал, что сам примет решение. Но Кличко ответил, что тогда не подпишет коалиционное соглашение. То есть возникала угроза невозможности сформировать правительство Украины. Так что приоритеты были расставлены неправильно, ведь куда бы Кличко со своим шантажом не делся.

Что можно было еще сделать? Любыми средствами сбивать темп действий оккупантов. Следовало бы перекрыть основные трассы, блокировать взлетно-посадочные полосы гражданских и военных аэродромов. Я предлагал затопить паром, который ходит между Керчью и Кубанью. Но ничего сделано не было. И самое плохое, что тогда не было единого координационного штаба. Кстати, еще 23 февраля на заседании фракции я предлагал Яценюку создать такой штаб по Крыму и Донбассу (уже

тогда было понятно, что ситуация и там накаляется), но он отказался.

» Недавно МИД заявил о подготовке переговоров по деокупации Крыма в формате «Женева плюс». Почему это произошло только спустя два года? И может ли быть этот переговорный процесс результативным?

— Я не очень верю украинской власти. И думаю, что такую точку зрения разделяет большинство украинцев. Пока что воспринимаю эти заявления больше как пиар, нежели как что-то реальное. Да и на дипломатическом фронте уже допущено слишком много ошибок.

Кроме того, для меня формат «Женева плюс» — это нечто непонятное. Кто

комитет. Также в правительстве нужно создать аналогичный оперативный штаб во главе с вице-премьером.

Не желая реально заниматься этими проблемами, Яценюк начал имитировать деятельность, создав Государственную службу по вопросам Крыма. Службе полтора года, а вы хоть раз слышали о том, что она полезного сделала? Нет.

А что президент? В свое время я пролоббировал восстановление представительства президента Украины в Крыму, которое сейчас находится в Херсоне. Оно задумано было как орган, который занимался бы первичным информированием и консультированием

на помощь вынужденным переселенцам. Но государство бедное, зарплаты маленькие и, соответственно, налоги небольшие. И возможности финансировать эти программы через бюджет тоже мизерные. Кто же должен возмещать ущерб, причиненный агрессией РФ? Конечно, сама РФ. Более того, есть прецеденты в мире.

Напомню, что была агрессия Ирака по отношению к Кувейту. Военные действия длились двое суток, а потом были семь месяцев оккупации Кувейта. Так вот, за агрессию Ираку предъявлены со стороны Кувейта претензии в сумме 452 млрд долларов (из них 140 млрд приняты и более 40 млрд уже выплаче-

С молодежью поступают иначе. Например, объявляют всякие мобилизации. Хотя это и происходит вопреки нормам Женевской конвенции 1949 года, которой запрещен призыв в армию страны-оккупанта. Кроме того, в крымских школах сегодня преподаются искаженная история, предпринимаются попытки привить ненависть к Украине.

Дальше все будет только усугубляться. В том числе и благодаря бездействию украинской власти. У нас как у государства есть много возможностей противостоять этому. Я бы сказал, что сейчас использована лишь четверть того арсенала по давлению на РФ, которым обладает Украина.

» Если говорить о крымских татарах, то они ведь могут фактически объявить автономию, ссылаясь на Декларацию ООН о правах коренных народов. Почему мировое сообщество и Украина не апеллируют к этому документу?

— Украинское государство не должно перекладывать на плечи крымских татар вопрос деокупации Крыма. Я считаю, что мы имеем возможности для мирного возвращения Крыма. Для этого надо задействовать Будапештский меморандум, дипломатические, юридические и экономические рычаги влияния. Нам следует при помощи судебных решений показать, что каждый день оккупации будет стоить РФ очень дорого. И России придется оплачивать эти счета даже после падения режима Путина.

» Когда Крым вернется в Украину?

— Это вопрос не наших детей и внуков, как говорил Яценюк. Это вопрос самого ближайшего будущего. Год-полтора — и мы сможем вернуть Крым. И мы бы давно приблизились к этой дате, если бы украинская власть действовала адекватно.

У нас нет альтернативы восстановлению территориальной целостности и суверенитета нашей страны. Иначе некуда будет возвращать Крым. Просто не будет украинского государства. Мы должны задействовать свой арсенал возможностей на 100%, и это даст нам моральное право обращаться к нашим зарубежным партнерам более настойчиво.

Но важно еще и другое: профильный парламентский комитет и штаб, о которых я уже говорил, должны не только решать сиюминутные проблемы, но и презентовать модель будущего развития Крыма и Донбасса. Чтобы у людей не было ни ложного страха, ни иллюзий.

Беседовала Анна СПИВАК

ДЛЯ ОККУПАНТОВ ВСЕ КРЫМСКОЕ НАСЕЛЕНИЕ, ВКЛЮЧАЯ ДАЖЕ ТЕХ, КТО В САМОМ НАЧАЛЕ АННЕКСИИ БЕГАЛ С РОССИЙСКИМИ ФЛАГАМИ И ХЛОПАЛ В ЛАДОШИ, НАХОДЯТСЯ ПОД ПОДОЗРЕНИЕМ. РЕЖИМ РАССМАТРИВАЕТ ИХ КАК ПЛЕННЫХ

бы что ни говорил, но есть Будапештский меморандум! Наша власть возражает, мол, да, он есть, но гарантии-то не выполняются, да и Путин блокирует консультации на эту тему. Напомню, что Украина по просьбе мирового сообщества отдала ядерное оружие. И теперь мы должны не просить, а требовать, чтобы вместе с нами за стол переговоров сели страны-гаранты, пусть даже без РФ. Нужно, чтобы за этим столом вырабатывались меры по принуждению Путина к миру. А вопросы должна формулировать только Украина: это восстановление мира и территориальной целостности. Все, точка.

Но это не делается. К слову, глава украинского МИД Павел Климкин недавно летал в Лондон (Британия — страна-гарант). Я ознакомился с программой его визита и перечнем вопросов, которые он поднимал. Так вот, о Будапештском меморандуме ни слова...

» Ранее очень много говорили о том, что нужно создать Министерство по делам Крыма. Этого так и не сделали. Как считаете, нужно ли в принципе такое ведомство?

— У страны «болит» и Крым, и Донбасс. Не нужно искусственно разделять эти проблемы. В парламенте необходимо создать комитет по проблемам оккупированных и прифронтовых территорий, а также по вопросам вынужденных переселенцев. В 2014 году, когда прошли выборы в парламент, была идея создать такой комитет. Но некоторые говорили, мол, подобные структуры учреждают навсегда, а тут — временная проблема. А это ведь неправильно. Поэтому нужно, чтобы в следующем парламенте, а досрочные выборы уже практически стали реальностью, работал такой

людей, выезжающих с полуострова. Но Администрация президента всем этим не интересуется, представительство работает практически без поддержки Киева. Порошенко подписал указ о создании службы по деокупации и реинтеграции на базе этого органа... А теперь объясню: там работает 31 человек, включая уборщицу и водителя. Штатное расписание заполнено наполовину. Средняя зарплата составляет две тысячи гривен. И в рамках этого же штатного расписания создана новая служба. Да и какие глобальные вопросы можно решить в Херсоне? Это просто циничная насмешка над людьми.

Следующее: судебная власть должна устанавливать факты нанесения людям ущерба военной агрессией РФ. Такие вердикты суда могли бы в будущем стать мощной основой для принуждения агрессора компенсировать тот самый ущерб. Но и эти вопросы рассматриваются с большим скрипом.

» Как бы вы оценили заботу государства о вынужденных переселенцах?

— Они фактически брошены. Масштаб проблем несопоставим с возможностями экономики. Правда, в агонии правительство Яценюка, имитируя деятельность, утвердило комплексную программу по работе с вынужденными переселенцами. Но после того как я прочитал этот документ с красным карандашом, там живого места не осталось. Самое главное, что на государственном уровне никто не занимается систематизацией информации о нанесенном ущербе гражданам, бизнесу и самой Украине.

Мы с вами, налогоплательщики, с пониманием относимся к тому, что из тех налогов, которые мы платим в бюджет, часть средств идет, в том числе,

ны). У нас масштабы претензий должны быть намного больше.

Как волонтерское движение помогало бойцам, так сейчас общественные организации вынуждены воевать на правовом фронте. Я с командой юристов в феврале прошлого года начал заниматься разработкой правовой технологии по ведению судебных процессов с государством-агрессором в интересах украинских граждан. И уже есть первые пилотные решения судов в Киеве и Херсоне по искам вынужденных переселенцев. Сейчас же мы готовы помочь тысячам людей в подготовке заявлений и поддерживать их на всех стадиях судебных процессов. Все это делается бесплатно в рамках нашей общественной организации «Сила права».

» В Крыму продолжают преследования крымских татар. Уже идут разговоры о запрете Меджлиса...

— Для оккупантов все крымское население, включая даже тех, кто в самом начале аннексии бежал с российскими флагами и хлопал в ладоши, находится под подозрением. Режим рассматривает их как пленных. Но, конечно же, есть группы особого риска для оккупантов. Это крымские татары, большинство из которых патристически настроены, и молодежь. То есть люди, родившиеся в независимой Украине, для которых СССР — это пустой звук, а путинская Россия — чужая страна, оккупировавшая их родину. По отношению к этим людям действуют по-разному. Крымских татар попросту пытаются выдворить из Крыма. Они пока еще боятся в XXI веке провести депортацию. Но по сути то, что оккупанты делают, является косвенной депортацией. То есть крымских татар под страхом ареста, тюрьмы, смерти принуждают выезжать с полуострова.

Валютное дежавю

С начала года на межбанковском рынке гривня девальвировала на 10%. Многие из нас испытали уже знакомый шок, вспомнив антирекорды, которые побила нацвалюта в феврале прошлого года, превысив отметку в 30 гривен за доллар.

Украинцы привыкли к ситуациям, когда политическая нестабильность отражается на цене, по которой им предлагают купить и продать тот же доллар. А тут — целый «кризис»: необходимость отставки Кабмина, реформирование коалиции и т.д. Однако эксперты подчеркивают, что шаткая ситуация в политической сфере лишь косвенно влияет на валютный рынок и в большей мере служит оправданием для НБУ и правительства проводить выгодные им денежные манипуляции.

В начале года на внутренний украинский кризис наложился глобальный сырьевой: цены на основные ресурсы, которые экспортирует Украина, — руду, сталь, зерно — на мировых рынках упали почти до уровня себестоимости. Это уменьшило валютную выручку экспортеров и оказало давление на гривню.

«В феврале на мировых рынках воцарилось затишье: цены остановили падение, но и не показывают рост, — говорит «ВВ» аналитик Socorde Capital Александр Паращий. — О новых тенденциях говорить пока рано, но ожидания в этом секторе немного улучшились. Хотя на бум экспорта рассчитывать не следует».

Александр Паращий прогнозирует, что, исходя из нашего бюджета и платежного баланса, в течение года нацвалюта закрепится на отметке 27 грн за доллар на межбанке: «Можно предположить, что чем быстрее мы на этот уровень выйдем, тем дольше он продержится, и дальше гривня не будет падать».

В начале февраля украинская денежная единица просела после жесткого заявления МВФ о неэффективной борьбе с коррупцией и необходимости придерживаться курса реформ. По словам директора Международного фонда Блейзера Олега Устенко, сроки получения очередного транша сдвигаются, однако о разрыве взаимоотношений речь пока не идет.

«Наши западные партнеры — весомые игроки в совете директоров МВФ — через данную институцию будут давить на Украину в плане необходимости проведения реформ. Однако не совсем понятно, как быстро на это отреагируют украинские политические элиты. Можно предположить, что период валютной турбулентности в Украине продлится до тех пор, пока мы не получим

очередной транш от Фонда. А будет это в течение месяца или дольше — полностью зависит от политической воли парламента и Кабмина проводить необходимые для страны изменения», — отметил Устенко.

В то же время эксперт считает, что из трех возможных сценариев для национальной валюты на текущий год — негативного, позитивного и базового — актуальным останется последний, когда американский доллар не превысит в цене 30 грн.

Глава Комитета экономистов Украины Андрей Новак высказал мнение, что пассивной фазой сотрудничества с МВФ, как и политической нестабильностью в стране, может воспользоваться руководство НБУ: «Это очередные липовые объяснения для девальвации гривни. К курсу, являющемуся балансом оттока и притока валюты, это имеет косвенное отношение».

Он напомнил, что все три основных фактора, которые влияют на курс, у нас позитивные.

«Внешнеторговый экспортно-импортный баланс по итогам 2015 года показал плюс 600 млн долларов. Так, из-за сокращения закупок российских энергоносителей импорт опустился ниже экспорта. Платежный баланс показал плюс 900 млн долларов, в отличие от 2014 года, когда был минус 13 млрд долларов. Отток капитала есть, но приход валюты от западных партнеров его перекрывает», — утверждает эксперт.

Андрей Новак подчеркивает, что девальвация гривни, которую мы наблюдаем с начала года, является следствием спекуляций на валютном рынке, выгодных Нацбанку и Кабмину.

«Валютные спекуляции начинаются с межбанковского рынка, где не работают открытые рыночные условия. НБУ одним дает возможность покупать валюту, другим — нет. Кроме того, руководство центробанка явно забыло, что инструментом для погашения колебаний на валютном рынке являются золотовалютные резервы, — говорит он. — А у нас получается экономический абсурд: ЗВР растут, определяющие курс факторы позитивные, а гривня падает. Отсюда вывод: полная ответственность за девальвацию нацвалюты лежит на руководстве НБУ и правительстве».

Кира ВИНОГРАДОВА

ЦЕНОВОЙ ШОК

без терапии

В Нацбанке дали прогноз по инфляции на 2016 год. Как обычно, цифры регулятора крайне оптимистичны — 12% по итогам года. О необоснованности прогнозов ведомства Гонтаревой мы можем судить по 2015-му, когда вместо желаемых 13,1% страна получила средний рост цен на уровне 43,3%. Эксперты говорят, что и в этот раз о цифрах НБУ можно забыть. Причем подорожание коснется социально значимых продуктов питания, поэтому прежде всего ударит по самым бедным.

Финансовый аналитик Эрик Найман считает, что показатель инфляции по итогам 2016 года составит не менее 20%, объясняя его, в частности, более низким курсом гривни, чем запланированный в бюджете (24,4 грн на конец года).

«Кроме того, у нас растут налоги, грядет очередное повышение коммунальных услуг. Инфляционных вызовов множество, и 12%-й прогноз по инфляции нереалистичен», — комментирует «ВВ» ситуацию Эрик Найман.

По мнению экономиста Александра Охрименко, инфляция в 20–25% возможна при оптимистичном развитии событий в украинской экономике, но нельзя исключать и показатель на уровне 30–50%.

А эксперт информационно-аналитического центра Forex Club Андрей Шевчишин отмечает, что по итогам января потребительская инфляция составила 0,9%, на что повлияла 10%-я девальвация гривни за месяц.

«Однако в феврале индекс потребительской инфляции может повыситься уже до 1,4%. По итогам месяца мы увидим рост цен на импортные товары, в частности электронику и бытовую технику, лекарства, автомобили, а также товары критического импорта, одежду и продукты питания, — прогнозирует Андрей Шевчишин. — Давление на валюту может увеличиться, если получение кредита от МВФ сместится на осень. До этого времени цены на импорт продолжат ползти вверх, что повлечет подорожание отечественной продукции».

По словам генерального директора Украинской ассоциации поставщиков торговых сетей Алексея Дорошенко, импортные продукты питания, занимающие около 10% рынка, напрямую зависят от роста курса доллара, а украинские — привязаны к курсу частично, в зависимости от доли импорта (может составлять как 20%, так и 90%).

«При официальном курсе 26 грн за доллар товар в супермаркетах продают по курсу 29–30 грн. Если доллар прыгнул вверх на 1–2 дня, импортеры и украинские производители не считают это колебанием. А если скачок закрепится в течение недели,

весь товарный остаток будет переоценен, и в него заложат курс 32–33 грн за доллар. Поэтому товар в сетевой рознице будет очень дорогим. На рынке цены ниже, потому что с импортерами рассчитываются день в день, по текущему курсу», — рассказывает «ВВ» Алексей Дорошенко.

Эксперт отмечает, что в этом году больше всего подорожают социально значимые продукты питания — мука, макароны, подсолнечное масло, молочные изделия, мясо кур.

«В прошлом году эти продукты выросли в цене на 50–70%, а некоторые — на 100%, то есть в разы быстрее уровня инфляции, — объясняет экс-

проблемы на внешних рынках также подтолкнули одного из крупнейших украинских производителей яиц переориентироваться на внутренний спрос.

«В результате цена на яйца пошла на снижение: с 24 до 15 грн за десяток при себестоимости в крупных хозяйствах в 7 грн. Но даже сейчас осталась высокая наценка производителя и ритейла», — отметил Алексей Дорошенко.

Добавим, под угрозой подорожания сейчас находится гречка, так как урожай 2015 года на исходе — он был на 24% ниже позапрошлого сбора культуры.

«В 2016 году потребление гречки снизится. Хотя это и традиционная для украинцев крупа, но из-за ее дороговизны — свыше 30 грн за кг — люди начнут переходить на другие зерновые продукты. Например, тот же импортный рис сейчас дешевле — около 24 грн за кг. Аналогичная ситуация сложилась даже с хлебом: покупают больше черного, поскольку он дешевле белого».

В ЭТОМ ГОДУ БОЛЬШЕ ВСЕГО ПОДРОЖАЮТ СОЦИАЛЬНО ЗНАЧИМЫЕ ПРОДУКТЫ ПИТАНИЯ — МУКА, МАКАРОНЫ, ПОДСОЛНЕЧНОЕ МАСЛО, МОЛОЧНЫЕ ИЗДЕЛИЯ, МЯСО КУР

перт. — Эта тенденция сохранится. Дело в том, что раньше доля социальной продукции в товарообороте составляла порядка 15%, а сейчас — 30–40%. Это значит, что все больше людей стали экономить на еде, с их столов исчезли товары среднего и высшего ценового сегмента (премиум). Чем и пользуются производители, ведь дорожает всегда то, на что есть спрос».

Кроме того, добавляет Алексей Дорошенко, цены на продукты питания будут прямо пропорционально зависеть от объемов их экспорта: «Чем больше мы экспортируем какой-то продукции, тем выше ее стоимость внутри страны, — объясняет эксперт. — Например, сейчас мы увидели некоторую стабилизацию цен на свинину и говядину, потому что в связи с российскими санкциями их импорт из Европы в нашу страну вырос на 54%. Цикл выращивания тех же свиней закончился, и европейцы стали продавать мясо в близлежащих странах, в том числе в Украине».

Кроме того, из-за сокращения в прошлом году на 43% урожая сахарной свеклы можно ожидать роста цены на сахар. А из-за повышения акцизов пропорционально изменится цена на табак (40%) и алкоголь (от 100% до 300% в зависимости от вида продукции).

Нельзя забывать и о том, что уже с 1 марта электроснабжение для бытовых потребителей подорожает в среднем на 20%, следующий прыжок ожидается с 1 сентября.

«Оплата ЖКУ-услуг, которая растет чуть ли не каждый месяц, становится одной из основных расходных статей бюджета семей. А чем больше мы платим за коммунальные услуги, тем чаще переходим на социальные продукты питания, провоцируя рост цен на них. Все остальные потребности — одежда, обувь, развлечения — вообще отходят на второй план», — отметил Дорошенко.

Виктория ЧАЙКА

Украина, с 2009 года идущая тернистым путем евроинтеграции, может получить безвизовый режим в конце 2016-го — начале 2017 года. Беларусь в тот день, когда ЕС принял решение об отмене действовавших более 10 лет санкций против нее, второй раз за год применила смертную казнь. При этом именно для Минска Евросоюз инициировал упрощение визового режима. Так что, вероятнее всего, в течение 1–3 лет беларусам разрешат свободный въезд в Старый Свет.

ДИКТАТОР, ПОВЕРНИСЬ К ЕС ЛИЦОМ...

Минск, выступивший переговорной платформой для урегулирования конфликта на Донбассе, похоже, завоевывает все больше симпатий ЕС. Да и Лукашенко, еще несколько лет назад считавшийся последним европейским диктатором, на фоне Путина выглядит куда милее. Не даром же в октябре прошлого года на четыре месяца было приостановлено действие санкций как против Беларуси, так и против самого Лукашенко. А 15 февраля 2016 года главы МИД 28 стран — членов ЕС полностью отменили действующие с 2006 года санкции в отношении лидера государства и 170 высших чиновников. Сейчас пятикратный президент республики уже надеется на полную лояльность и Брюсселя, и Вашингтона. А ЕС заявляет, что рассчитывает на скорейшее подписание соглашения об упрощении визового режима с Беларусью.

Отметим, что после несостоявшегося парафирования соглашений об упрощении визового режима и о реадмиссии между Беларусью и ЕС в ходе Рижского саммита в мае 2015-го стороны взяли паузу на полгода. 9 декабря представитель Европейской службы внешних действий Гуннар Виганд в Минске сообщил, что тексты соглашений уже готовы к парафированию и подписанию.

ЛУКАШЕНКО НЕ СКРЫВАЛ СВОЕЙ РАДОСТИ ПО ПОВОДУ РЕШЕНИЯ ЕС О СНЯТИИ САНКЦИЙ. ОН ПОХВАЛИЛ БРЮССЕЛЬ И ТУТ ЖЕ ОБЪЯВИЛ, ЧТО РЕФОРМ В БЕЛАРУСИ НЕ БУДЕТ

Единственным препятствием является то, что беларусские диппаспорта не биометрические. Кроме их введения, ЕС требует от Минска декларации о партнерстве по мобильности.

На заявления европолитика замминистра иностранных дел Беларуси Елена Купчина отреагировала так: «Это их видение ситуации. Для нас эта информация была достаточно удивительной».

«Удивление» чиновницы могло свидетельствовать о том, что власти Беларуси, несмотря на то, что население республики активно ездит за рубеж и является одним из лидеров по получению шенгенских виз, тогда решили проявить незаинтересованность процессом. Так и с Россией отношения не сильно испортишь, и европейцы могут пойти на еще большие уступки, что в конечном итоге и происходит. Решение Евросоюза относительно упрощения визового режима не одобряют представители белорусской оппозиции. Лидер гражданской кампании «Европейская Беларусь», экс-кандидат в президенты республики Андрей Санников, осужденный в 2011 году на пять лет за марш против фальсификации выборов, настаивает, что режим Лукашенко не собирается менять политический климат.

«Лукашенко не скрывал своей радости по поводу решения ЕС о снятии санкций. Он похвалил Брюссель и тут же объявил, что реформ в Беларуси не будет», — констатировал узник совести.

По словам Санникова, Лукашенко не остановил и даже не ослабил репрессии против оппозиции. Он просто сделал их менее заметными для внешнего мира, который и так предпочитает закрывать глаза на творящееся в Беларуси беззаконие. Именно эта подслеповатость стала причиной того, что европейские министры иностранных дел разглядели какие-то улучшения в Беларуси и не обнаружили непрекращающихся репрессий.

В свою очередь кандидат в президенты на выборах 2010 года Николай Статкевич, который провел почти пять лет в тюрьме и вышел на свободу в августе прошлого года, назвал снятие санкций предательством со стороны ЕС.

«Это опасный шаг, который наносит удар по проевропейской части беларусского общества, по его идеалам, стремлениям. Нас предали», — подчеркнул он.

А европолитики тем временем с надеждой ожидают парламентских выборов-2016 в республике и ратуют за вхождение оппозиции в новый состав Верховного совета. В стране же продолжают избивать независимых журналистов и применять смертную казнь, которую Европа лишь осуждает...

«Ситуация в Беларуси не соответствует демократическим принципам ЕС. Тем не менее Евросоюз дает Лукашенко определенную геополитическую взятку в надежде, что путем таких авансов и политического диалога удастся перетянуть его на свою сторону, запустив те социально-экономические процессы в стране, которые оторвут ее от российского влияния и приведут в Европу», — констатировал в комментарии «ВВ» директор Украинского института анализа и менеджмента политики Руслан Бортник.

Также эксперт уверен, что Лукашенко не только кардинально улучшил свой имидж в глазах европейцев, но и использовал проблемы Украины для экономического усиления Беларуси.

«Сегодня республика вместо Украины предстает в качестве транзитного торгово-экономического моста между Востоком и Западом. Еще лет пять назад Лукашенко не мог и мечтать о подобном», — подчеркнул эксперт.

По его мнению, Беларусь получит безвизовый режим на протяжении 1–3

лет, если, конечно, не произойдет социальной или политической эскалации.

«Однако, двигаясь по этому пути, страна не потеряла свой национальный суверенитет, сохранила экономику и избежала социально-политической дестабилизации. Беларусь сейчас выступает в роли партнера для Запада, в то время как Украина — в роли чемодана без ручки», — добавил Бортник.

ЗАКОНЫ ЧЕРЕЗ КОЛЕНО

«Безвизовая» история Украины до сих пор содержит много иксов. Запад ждет от нас реформ, урегулирования политического кризиса и принятия законов из евроинтеграционного пакета. Однако в нашей стране до сих пор сохраняется приверженность привычке принимать документы под конкретную дату. Вот и этот раз оказался не исключением.

Законопроекты из «безвизового пакета», которые рассматривались Радой на прошлой неделе, нужно было утвердить до 19 февраля, поскольку именно в этот день Европейская комиссия должна была подать в Совет ЕС законодательное предложение об отмене виз. А когда голосование проводится «под дату», тексты документов как минимум нуждаются в кардинальной доработке.

Законопроекты из «безвизового пакета», которые рассматривались Радой на прошлой неделе, нужно было утвердить до 19 февраля, поскольку именно в этот день Европейская комиссия должна была подать в Совет ЕС законодательное предложение об отмене виз. А когда голосование проводится «под дату», тексты документов как минимум нуждаются в кардинальной доработке.

По словам народного депутата («Батьківщина») Сергея Власенко, до

перед голосованием за «безвизовые» законы уполномоченный президента в парламенте Степан Кубив огласил обращение Порошенко, в котором тот настоятельно рекомендует принимать документы в первоизданном виде, без учета работы комитетов. В итоге принимались только те поправки, против которых не возражали в Кабмине.

«Согласно указанным законопроектам, специальная конфискация — это когда у обычных граждан можно забирать имущество без суда и следствия только потому, что кто-то думает, что лет десять назад около этого имущества проходил человек, которого власть хочет посадить в тюрьму. Любое ваше имущество, которое вы приобрели 5–10 лет назад, может быть отобрано без вашего участия в суде и без вашей возможности защитить свои права в суде», — объяснил Власенко риски документа.

Депутат от «Самопоміч» Елена Сотник в сессионном зале тоже указала, что этот законопроект напрочь лишает защиты третьих лиц, у которых могут отобрать имущество, и они это не смогут оспорить даже в суде.

Законопроект №4056 о создании Агентства по управлению арестованным имуществом также претерпел изменения. После принятия его за основу фактически за полтора суток профильный комитет обсудил более сотни поданных ко второму чтению поправок и сформировал рекомендации для парламента. Однако в сессионном зале их ожидала та же участь, что и изменения в закон №4054.

А принятые законопроекты «О прокуратуре» и «Об электронных декларациях» удостоились критики посла ЕС в Украине Яна Томбинского. По его словам, закон №4055 предоставляет слишком много полномочий генпрокурору в вопросе отклонения кандидатов на должность спецкурора Антикоррупционной прокуратуры. А закон «Об электронных декларациях» (№3755) вообще «не отвечает антикоррупционным обязательствам, принятым руководством Украины».

Резкой критике подвергли этот документ и депутаты, которые после детального анализа отзывали свой голос за него, назвав его «выхолощенным».

Поправки в законопроект с голоса были внесены депутатом от БПП Вадимом Денисенко. Его коллега по фракции Светлана Залищук на своей странице в «Фейсбуке» указала, что уголовная ответственность за предоставление недостоверных сведений в декларациях откладывается и во-

дится лишь с 1 января 2017 года. Также сужено понятие «члены семьи»: теперь таковыми считаются только те, кто проживает вместе с декларантом. В декларации больше не нужно указывать место фактического проживания — только место регистрации. Увеличен порог декларирования для ценного движимого имущества (автомобили, ювелирные изделия и т.п.) — с 50 минимальных зарплат (66 тыс. грн) до 150 (197 тыс. грн). При этом указываются только те вещи, которые будут приобретены после начала работы новой системы декларирования.

Согласно принятому закону, о полученных чиновниками подарках стоимостью менее 197 тыс. грн отчитываться не нужно. Да и наличные или средства в банке в размере меньше 197 тыс. грн можно не афишировать.

Руслан Бортник отметил, что «безвизовая» история Украины походит на анекдот, в котором на вопрос присяжных, зачем подсудимый нанес семь ножевых ударов жертве, тот ответил: «Это требование МВФ. И необходимо для безвизового режима».

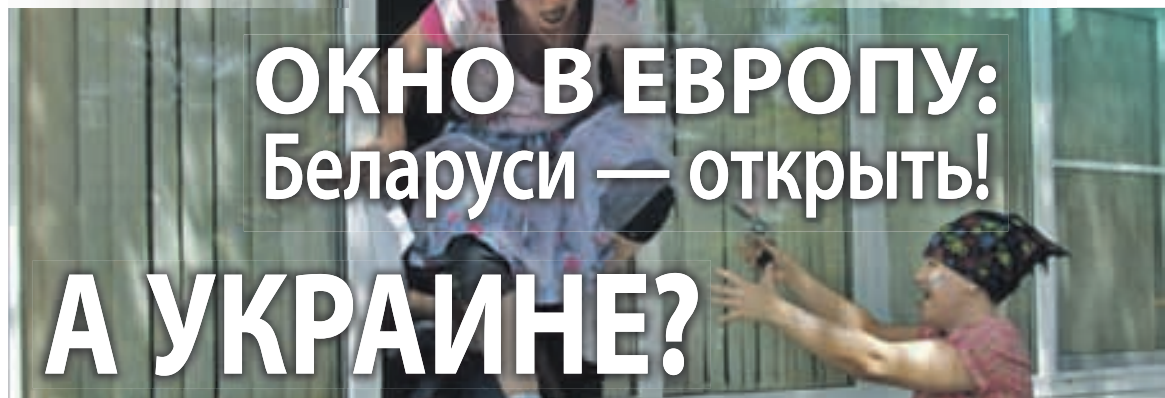
«Представленные в Раде «безвизовые законы» — это гремучая смесь чьих-то личных политических амбиций и попытки с их помощью укрепить собственную власть. Мы понимаем, что это усиливает контроль со стороны президента. Европа также старается использовать стратегию украинских элит, объясняющих переписывание законодательства необходимостью достижения безвизового режима, и подталкивает Киев к принятию определенных решений или же к внесению изменений в действующие законы. Хотя, как показывает пример той же Беларуси, это не является обязательным», — констатировал Бортник.

По его словам, силовому блоку Украины — Антикоррупционному бюро, Генпрокуратуре, Нацагентству по предотвращению коррупции — фактически дают дополнительные инструменты влияния.

«Эти органы находятся под определяющим влиянием президента. Поэтому многие депутаты обоснованно боятся, что инструменты по борьбе с коррупцией и контролю за имуществом будут использоваться как методы политического давления в угоду людям, представляющих эту систему», — подытожил Руслан Бортник.

Эксперт уверен, что принятые «безвизовые» законопроекты не принесут Украине в ближайшие годы ничего хорошего, ведь в нашей стране важны не так законы, как их применение. Однако очень похоже на то, что под ширмой безвизового режима и борьбы с коррупцией создается полицейское государство. А это с европейскими ценностями никак не сопоставимо...

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

ОКНО В ЕВРОПУ: Беларуси — открыть! А УКРАИНЕ?

В центре внимания игра на выживание

Через неделю мы узнаем, кому достанутся заветные «Оскары». Однако уже сейчас можно уверенно спрогнозировать победителей в большинстве номинаций. Вот только вычислить, какой фильм назовут лучшим, — это все равно что гадать на кофейной гуще. Так, на золотую статуэтку претендуют: «Безумный Макс: Дорога ярости», «Бруклин», «В центре внимания», «Выживший», «Игра на понижение», «Комната», «Марсианин», «Шпионский мост». Буквально каждая картина заслуживает должного поощрения. И все же в этой оscarовской гонке есть сразу несколько фаворитов.

По мнению британской букмекерской конторы William Hill, наибольшие шансы на победу имеет фильм «В центре внимания». Это новая работа известного американского актера, сценариста и режиссера Томаса Маккарти. Главные роли исполнили Марк Руффало, Майкл Китон, Рэйчел Макадамс, Лив Шрайбер.

Фильм основан на реальных событиях и рассказывает о расследовании газеты The Boston Globe, в ходе которого выяснилось, что на протяжении десятилетий многие священники Бостонской митрополии насиловали детей. Журналисты авторитетного издания проделали поистине титанический труд и смогли противостоять невероятному сопротивлению со стороны католической церкви.

К слову, в ходе расследования стало известно, что глава митрополии кардинал Бернард Лоу знал обо всем этом, но сознательно помогал скрыть жуткие факты насилия. После того как 27 мая 2004 года кардинал подал в отставку и уехал из Бостона, папа

римский Иоанн Павел II назначил его на несколько административных постов в Римской курии и объявил архипресвитером базилики Санта-Мария-Маджоре...

Режиссер Том Маккарти признался, что осуществлял этот проект под влиянием таких фильмов: «Фрост против Никсона» (2008), «Теленовости» (1987),

«Телесеть» (1976), «Вся президентская рать» (1976), «Поля смерти» (1984), «Свой человек» (1999), «Гражданин Кейн» (1941), «Туз в рукаве» (1951), «Джон Ф. Кеннеди: Выстрелы в Далласе» (1991), «Вердикт» (1982) и «Доброй ночи и удачи» (2005).

К слову, картина «В центре внимания» номинирована на премию «Оскар» в шести категориях: «лучший фильм», «лучший режиссер», «лучший

оригинальный сценарий», «лучший монтаж», «лучшая актриса второго плана» и «лучший актер второго плана».

В то же время Гильдия продюсеров США назвала лучшим фильмом 2015 года «Игру на понижение». А ведь считается, что этот приз — главный предвестник «Оскара». Впервые премию PGA вручили в 1989 году после церемонии вручения золотых статуэток. А со следующего года кинобоссы начали раздавать награды накануне «Оскара», причем предсказывали победителей с точностью в 100%.

«Игра на понижение» — фильм Адама Маккея, посвященный событиям ипотечного финансового кризиса 2008 года. Сценарий этой картины основан на книге Майкла Льюиса «Большая игра на понижение. Тайные пружины финансовой катастрофы». Главные роли исполнили Кристиан Бэйл, Райан Гослинг, Стив Кэрелл и Брэд Питт.

Действие фильма начинается в 2005 году. Согласно сюжету, финансовый гений Майкл Бьюрри, управляющий хедж-фондом, предчувствует, что американский рынок ипотечных кредитов в скором времени может рухнуть. Посему он страхует около миллиарда долларов своих клиентов через кредитный дефолтный своп. Несколько финансистов — Джаред

Венетт, Марк Баум, Чарльз Геллер, Джейми Шипли и Бен Рикерт, разобравшись в ситуации, решают сыграть против остального рынка. Они полагают, что смогут не только выжить в надвигающейся финансовой катастрофе, но даже заработать на ней немалые средства.

Картина «Игра на понижение» получила пять номинаций на «Оскар»: «лучший фильм», «лучшая режиссерская работа», «лучший актер второго плана», «лучший адаптированный сценарий», «лучший монтаж».

И, наконец, третий претендент... Возможно, самый главный. Дело в том, что фильм Алехандро Гонсалеса Иньярриту «Выживший» («Легенда Хью Гласса») уже успел собрать массу престижных наград. Для начала эта лента на церемонии вручения премии «Золотой глобус» была отмечена

в номинациях «лучший драматический фильм», «лучшая режиссерская работа», «лучшая мужская роль в драматическом фильме». Также недавно стало известно, что «Выживший» получил пять наград (в самых главных категориях) Британской киноакадемии (BAFTA). На «Оскаре» эта картина претендует сразу на двенадцать золотых статуэток! И это не удивительно, ведь драматическая история американского траппера Хью Гласса не оставила равнодушным никого. Многие называют эту работу шедевром. Однако и критиковали фильм изрядно, говоря о том, что он откровенно надуманный (хоть и основан на реальных событиях) и сильно затянут.

Евгения ПРОРЫВАЙ

Фильм «Комната» — экранизация одноименной книги Эммы Донохью, еще один номинант на премию «Оскар». Это невероятно трогательная, глубокая и жестокая драма, которая не оставит равнодушным никого. А еще это — ярчайший пример того, что с совершенно скромным бюджетом и нераскрученными актерами можно снять великолепное кино.

Согласно сюжету, семь лет назад молодую красотку Джой Ньюсом похитил некий Ник. Все эти годы он держал ее в заточении в сарае. Пять лет назад Джой родила сына Джека, который, соответственно, никогда не покидал пределы этого помещения. А сам похититель приезжает к своим пленникам раз в неделю, чтобы привезти им продукты. Вот, пожалуй, и вся фабула...

Вначале кажется, что смотреть эту картину просто невозможно. В первые несколько минут стены будто душат. Однако совсем скоро они расступаются, и перед нами открывается мир, в котором живут мама и сын. Каждое утро Джек приветствует все предметы в комнате: «Доброе утро, цветок, доброе утро, шкаф...» Малыш даже не подозревает, что за пределами этого сарая возможна

Любовь рушит стены

другая жизнь. Единственной связью с внешней реальностью (только односторонней) является старенький телевизор. «Мама, а черепахи настоящие? Они существуют?» — задается вопросом Джек. В такие моменты ощущаешь, будто все нервы натянуты в струны, а кто-то невидимый пытается их порвать. Ведь этот невинный детский вопрос и показывает весь ужас ситуации.

Джой, в отличие от своего сына, хорошо знает, какой мир. Поначалу кажется, что она сдалась и примирилась с пленом (хотя ранее предпринимала попытки вырваться). Но спустя некоторое время зритель понимает, что женщина просто ждет нужного момента. Главная ее цель — выволить сына. Ради этого она

готова пойти на все. Сила материнской любви и правда рушит стены, хоть и не буквально. Конечно же, малышу удастся сбежать. А вот сможет ли он привести полицейских? Ведь он совершенно не умеет ориентироваться в пространстве. Но «мамин голос в голове» поможет ему отыскать комнату.

Тогда покажется, что ужас позади. Но нет. Оказалось, что адаптироваться к жизни в реальном мире маме и сыну будет невероятно сложно. Однако у них все получится. «Мы не знали, что нам нравится с Джеком, поэтому пытались попробовать все», — так говорила Джой в конце фильма. В такой момент действительно сложно сдерживать слезы.

Анна СПИВАК

ДОРОГИЕ НАШИ ЧИТАТЕЛИ!

В настоящее время оформить подписку на газету «Вечерние Вести» можно только через редакцию.

Оплатить подписку на газету «Вечерние Вести» вы можете в любом отделении государственного или коммерческого банка Украины по квитанции.

Если вы хотите получать газету со следующего месяца, вам необходимо оплатить подписку до 10 числа текущего месяца.

СТОИМОСТЬ РЕДАКЦИОННОЙ ПОДПИСКИ:

Язык	Индекс	Периодичность выхода	Стоимость подписки (1 месяц)
Рус	23115	Пн	10 грн
Укр	49450	Пн	10 грн

«Вечерние Вести» —
газета для всех поколений!
Тел: (044) 359-04-54

Сума:	60
Платник:	Петренко Розаліна Юхимівна
Місце проживання:	м. Одеса, вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач:	Назва: ТОВ «Елекшнмолл Україна» АТ «УкрСиббанк»
Код:	3 6 6 3 2 2 8 4
Розрахунковий рахунок:	2 6 0 0 7 4 9 3 7 9 8 2 0 0
МФО банку:	3 5 1 0 0 5
Призначення платежу:	Передплата газети «Вечерние Вести» інд.23115, 6 міс.

Шеф-редактор — Сергей ПАЛЕХА, ответственный секретарь — Алексей СОКУР
Свидетельство о госрегистрации КВ №21058–10858 ПР от 14.11.2014 г.
Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26
Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080
Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ»
Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua
Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14
Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Тираж 87 089 экз.
Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.
Подписной индекс: 23115
При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.
Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.

